

[Kammersgaard.]
ogsaa, at der derved skabes Arbejde i en arbejdsløs Tid. Der er ogsaa paa Hvedholm adskillige Ting, som man i Virkeligheden ingen Brug har for.

Men selv om vi altsaa har vore stærke Tvivl om det rigtige i at anvende Familieplejen under de Former, som der her er Tale om — Tiden vil jo vise, om vi har Ret —, skal jeg dog paa mit Partis Vegne tilsige vor Villighed til i dette Spørgsmaal som i alle andre i Udvalget at gaa ind til en saglig Forhadning.

Johannes Lou: Venstres ærede Ordfører (Chr. Søgaard) rejste straks Spørgsmaalet om, hvor mange sindssyge vi har, og det er selvfølgelig et meget vigtigt Spørgsmaal at faa besvaret, naar vi staar overfor det stadige Raab om Pladsmangel paa vore Sindssygehospitaler. Den ærede Ordfører mente, at de Tal, Statistisk Departement skaffede frem gennem Folketællingslisterne, var for store. Jeg ved ikke, hvorledes han er kommet til dette Resultat, men i en Slags Polemik, der har været mellem den højtærede Sundhedsminister og Sindssygelægerne, skriver en af disse noget, som jeg kort skal tillade mig at referere. Han skriver:

„Hvor mange sindssyge der er i et Land, er ikke saa let at faa frem. Statistisk Departements Tal, som Ministeren uden videre anvender, og som viser, at vi i hele Landet har paa det nærmeste netop saa mange sindssyge, som der er Hospitalspladser, er ikke meget værd. Statistisk Departement faar nemlig ikke stort andre end de hospitaliserede sindssyge med, og deres Antal kender vi.“

Allerede her har vi en stor Uoverensstemmelse. Den højtærede Minister gav i sin meget skarpe Tale mod Sindssygelægerne ved Finanslovbehandlingen en *avis* om, at disse paa saa store Felter og saa mange Maader havde overdrevet i alt, hvad de havde foretaget sig. Jeg tror, at Ministeren har megen Ret i denne Tale om Overdrivelse, men der er dog et enkelt Punkt, hvor jeg kunde ønske, at Ministeren i Dag gav lidt Oplysninger. Antallet af Tvangsindlæggelser stiger Aar for Aar, og Procentantallet af tvangsindlagte bliver større og større. Hvad er Grunden til det, naar der reelt ikke er nogen Pladsmangel?

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) kom ogsaa ind paa et rent formelt Spørgsmaal om Navnet Plejeanstalt, han vilde have det erstattet med Plejehjem. Hvis jeg maa give mit Besyv med overfor dette ringe Spørgs-

maal, lad os saa kalde det Hospitalshjem; men om det bliver vi nok nemt enige.

Den samme ærede Ordfører var dernæst meget ængstelig for, at Ministeren, naar han fik gennemført dette Lovforslag, skulde erklære sig tilfreds og mene, at saa var Hospitalsmangelen afhjulpet. Jeg kan dog berolige det ærede Medlem paa dette Felt. Thi efter at Ministeren ved Finanslovbehandlingen havde holdt sin meget skarpe Tale mod Sindssygelægerne, har han for ganske nylig fra denne Talerstol været med til at ønske, at vi kunde faa en stor københavnsk psykiatrisk Afdeling ogsaa til Hjælp for de sindssyge. Og hvis det ærede Medlem vilde læse den Forelæggelsestale, som Sundhedsministeren holdt angaaende dette Lovforslag, vilde han se, at i den staar der om Forholdene paa Augustenborg: „Der er derimod Mulighed for og allerede skitseret Planer til Augustenborgs Anvendelse som Kærnen i et nyt Sindssygehospital.“ Med andre Ord, fra den skarpe Tale i November er der foregaaet en stærk Strømkæntning hen imod Sindssygelægernes Standpunkt, idet Ministeren fra denne Talerstol har anbefalet ikke mindre end to store Sindssygehospitaler. Jeg tror, vi vilde være vel rejste, om der kom Handling i denne Sag i en Tid, der for os er saa økonomisk deprimerende, som den virkelig er.

Den socialdemokratiske Ordfører kom med en Hyldest til Sindssygelægerne, talte om, at det var dem, der bar Dagens Byrde og Hede. Det er jo et smukt Udtryk, og vi ved alle, hvad det betyder. Vi er alle enige om, at de sindssyge ikke som andre Mennesker kan drage Omsorg for, at de bliver hjulpet, og derfor er det ogsaa meget rart, at Lægerne, specielt Sindssygelægerne, har taget sig af deres Sag. Men det er nu en Gang ikke Sindssygelægerne, der i første Række bærer Byrden og Heden, det er de Familier, hvori de sindssyge er. Det er store økonomiske Ofre, de Familier, hvori der er sindssyge Medlemmer, maa udrede, og det er et kolossalt Besvær, de er udsat for. Derfor vilde det have forekommet mig meget mere betryggende, om der i Stedet for Proklamationer fra Lægernes og Sindssygelægernes Side var kommet Krav ude fra Befolkningen om en Udvidelse af Sindssygehospitalerne.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Familiepleje. Her anvendes der fra Ministerens Side dette vidunderlige Ræsonnement, at naar Familiepleje er god i Aarhus, skulde den ogsaa være god paa Fyn. Overfor hele dette meget vigtige Spørgsmaal maa